

„Élet, vagy halál!” (Petőfi Sándor)

MAGYAROK IX. VILÁGKONGRESSZUSA
ÓPUSZTASZER - SZÉKESFEHÉRVÁR - BUDAPEST - PÁSZTÓ
2016. AUGUSZTUS 15-20.

᠑᠕᠓᠓᠑᠒᠕᠗᠔᠔᠗᠑᠕᠗᠔᠕᠓ . IIIIV ᠒᠔᠒᠒᠑᠕᠑᠕᠑
9th HUNGARIAN WORLD CONGRESS

Kongresszusi Iroda - 1052 Budapest, Semmelweis u. 1-3., tel./fax: +36-1-485-4060, e-mail: mixvk@mvsz.hu

Beharangozó

A „Szabványosításon túl” címet viseli, hiszen most vagyunk túl azon a folyamaton, aminek következtében elmondhatjuk, hogy őseink írását már a számítógépes világban is használni tudjuk. Old Hungarian néven lett része 2014-ben az ISO/IEC 10646-os szabványnak, majd pedig 2015-ben magyar szabványként is bevezetésre került. Hangsúlyozni kívánom, hogy nem az őseinktől örökölt rovásbetűinket kellett szabványba „igazítanunk”, hanem ezek számítógépre történő alkalmazását kellett nemzetközi szinten szabályozni.

Egyre többen vagyunk, akik már a villanyleveleket is rovásbetűkkel írjuk meg, s kidolgoztuk annak módját, hogy ezt bárki megtehesse ingyenesen. Erről Tisza Andrástól külön előadás keretében lesz szó, ahol ennek gyakorlatát is bemutatja az előadó. A magam részéről pedig ennek a lehetőségnek a megszületését mutatom be.

Mint ismeretes, az előző két Világkongresszus a határozataival nagy súllyal vett részt a szabványosítás helyes mederben való tartásában. Jelen kongresszus keretében szeretnénk annak módját végiggondolni, hogy egy millió emberhez eljuttathassuk az Old Hungarian betűkészlet használatának lehetőségét.

További előadásainkat három téma köré gyűjthetjük.

A **történetiségbe** tartozók között hallhatjuk Friedrich Klárától a székely-magyar rovásírás előzményeit a Kárpátmedencében, Radics Gézától a rovásírásunk kialakulásának történelmi hátterét, Mandics Györgytől a leginkább olvasatlanul megbírált Karacsay kódexről s Varga Gézától az idegen címkékkal ellátott hun írásemlékeinkről hallhatunk.

Az **elméleti** részbe tartozó előadások között Zomoráné Cseh Márta bemutatja, hogy ősi írásunk nem egyszerűen csak betűírás, hanem a teremtett világ rendje szerint működő jelrendszer.

Szentesné Frigyesi Piroska fölteszi a kérdést, hogy magyar szavak, mondatok-e az etruszk írásemlékek. Vári Jenő pedig az E és EGY betűk formai hasonlóságából

kiindulva jut el elgondolkoztató tartalmi azonosságokra. Szilágyi Lászlótól a rovásoktatásról hallhatunk szervesen és könnyedén. A tatár nemzetiségű Vener Akhmetov egy összehasonlító dolgozattal készül a szibériai, a mongóliai valamint a székely-magyar rovásírásról.

Ősi írásunk **gyakorlati** életben való használatáról is hallhatunk színes beszámolókat. Borsos Gézától a rovásírásos falutáblák állításáról a Székelyföldön, Szakács Gábortól a hagyományörző rovásírásos településtáblák elterjesztéséről a Kárpát-medencében. A gyakorlati rovásoktatásokról Bothné Kósa Erikától a tíz éves rovásírás oktatásról hallhatunk egy budapesti iskolából, Tassy Lilla pedig egy pusztai iskolából mutatja be mindezt. Tartalmas és gazdag beszámolókat láthatunk a rovásstanulásról, oktatásról és versenyzésről Felvidékről Salgó Gabriellától, Délvidékről Krizsák Katalintól és Kanadából Nagy Évától.

Érdekes színfoltnak ígérkezik az az énekes lelkiismeretterjesztő előadás, ami a rovást mutatja be népdalainkban Tar Mihály részéről.

Két kiállítás is igyekszik „ünnepi öltözetbe” öltöztetni a konferenciánkat. Hódos Lászlótól láthatjuk a Forrai Sándor-féle kiállítás képeit, s Csatlós Csaba is bemutat néhányat a Napírás-Naprovás gyönyörű és beszédes rovásbetű-építményeiből.

Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt!

Szondi Miklós
tanár, rovásoktató,
a konferencia elnöke